

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

62. Aureolâ Virginum insignis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

Iam verò mentem, & ad eas Revelationes, quæ nobis propius adversari videbantur, converto. Primane aliquid de S. IOSEPHO pronunciat? Nihil sanè. Relinquit ergo liberum nobis. At indefinite loquitur? Loquitur quidem, sed sapientibus, qui norunt nullam regulam sine exceptione esse. Et ego causam aliorum sanctorum, præterquam IOSEPHI, hîc non propugno.

Ad alteram verò quod attinet, 1. opponere possum, vt dixi, sanctæ Brigittæ, sanctum Bernardinum. 2. Adhuc eâ allatâ perstat, in sententia mea, Cornel. inc. 27. Matth. 3. Non est tam certum, Revelationes sanctæ Brigittæ esse ritè impressas sicuti certum esse videtur, Revelationes eius esse veras. Etsi neque hoc sit omnibus certum & de Fide. Quid si ergo hîc quoque Lectio corrupta esset? 4. Suppositò, quòd opinio mea sit vera, itèmq; vera sit Revelatio, dici debet, sensum esse. Scias ibi nullam esse, &c. nisi corpus meum, hoc est, meum, ratione naturæ, & meum ratione matrimonij, in sensu ampliante. Sed tamen circa hoc libenter discam ab alijs.

ELOGIUM LXII.

IOSEPH

Aureola Virginum insignis.

NEc Aurea à Laurea, nec Aureola à Laureola, nisi nomine tenus, apud Theologos differt. Significant enim, coronam auream, siue lauream

ream omnibus Beatis communem, quæ ijs in Visione beatificâ imponitur; & minores quasdam coronas, seu rectius corollas, aliquibus tantum Beatis debitas, quæ ijs propter singulares quasdam de suis olim hostibus victorias relatas dantur.

Patet autem hinc, nonnisi vnum esse Aureæ genus; tria verò Aureolarum. Sunt enim tres gravissimi hostes nostri, Caro, Mundus, & Diabolus. Dantur ergo totidem pugnæ, totidemq; victoriæ, ac Symbola earundem. At Carnem quidem Virgines; Mundum Martyres, Doctores Diabolum triumphant, suis singulis aureolis honorum insignes.

Vt verò de Virginibus dicendi initium fiat, dat illis 1. Deus in Domo sua locum & nomèn melius à filijs & filiabus, Isa. 56. v. 5. 2. Sequi agnum, quocunque ierit, & cantare canticum novum. Apoc. 14. v. 3. 3. Amiciri stolis albis. Apoc. 7. v. 13. 4. Vestiri linô mundô & candido; & 5. præcingi circa pectora Zonis aureis; quæ aliàs Angelis tribuuntur Apoc. 15. v. 6. Ac 6. esse sicut Angeli in cœlis sunt, Marc. 12. v. 25. Demum 7. lilijs in capite & manibus exornari; Sotus in 4. dist. 49. ex Augustin. serm. 1. de Omnib. SS.

Sed hinc, an aliquid ad nostrum quoque IOSEPHVM exornandû, facit? Ne dubita; quidquid Aureolæ Virginum, siue pretij, siue odoris, siue formæ ac venustatis, inest, totum id debetur IOSEPHO, nisi fortè quis, fuisse Virginem, aut perman-
sisse, neget. At ostendi iam supra. 1. IOSEPHVM primum Virginum conjugem fuisse. 2. Exemplò despon-

desponsatæ Virginis **MARIÆ** Virginitatem suam Deo voto consecrâsse. Nihilne ergo præter ea, quæ dicta sunt, superest dicendum? Superfunt sanè etiam hîc fragmentorum cophini aliquot, quos exhaurire ne nunc quidem possum.

Igitur 1. Sponsus & Sponsa, Vir ac mulier, communibus ornamentis circumdari debent, At **IOSEPH** & **MARIA** sunt sponsus & sponsa, vir & mulier. Atqui **MARIA** aureolam Virginitatis de facto meruit. Ergo & **IOSEPH** Isolan. 4. p. c. 4. & alij. 2. Non est ille Custos Virginitatis alienæ, qui non est custos propriæ. At est **IOSEPH** testis simul, & custos Virginitatis **MARIÆ**. Est ergo etiam ipse custos propriæ. Brigitt, l. 5. Interrog, 12. & l. 6. c. 59. 3. Similis simili gaudet. At est **MARIA**, & quæcunque Mulier iuxta Deï voluntatem, desponsata, adiutorium simile Viro. Est ergo similis **MARIA IOSEPHO**. At Virgo non Virgini similis esse non potest. Barry c. 8. 4. **MARIA** Virgo eos omnes qui se aspicerent ad Castitatis studium, extincto Concupiscentiæ fomite inflammavit. Bernardin. de Bult. p. 4. serm. 12. At nemo diutius, quàm **IOSEPH**, cum eâ vixit. 5. Eadem Virgo ex facie splendorem quendam diuinum, & radium decentissimum emisit, vt inde nihil nisi præclarum de eâ **IOSEPH** cogitare potuerit. Eckius in serm. de S. **IOSEPH**, ex quadam Glosa. Nullius ergo Virginitas securior fuit virginitate **IOSEPHI**. 6. **IOSEPH** meruit Virginitate suâ, vt fieret vir **MARIÆ**, & pater **IESV**. Augu-
stin.

stin Serm. 24, de Natiuit. Dom. Ergo dubitari non potest, quin & aureolam meruerit. 7. Nihil repugnat meruisse aureolam. Si enim repugnaret, esset carentia fomitis. At hæc causa non est. Est enim duplex carentia, vna intrinseca, qualis in Christo fuit; alia verò extrinseca (quæ etiam in IOSEPH fuit) procedens à gratiâ diuinæ protectionis alijsque auxilijs diuinis, quibus intellectus illuminabatur, & voluntas corroborabatur ad resistendum extrinsecis tentationibus. Ergo nulla est causa cur repugnet. Est autem causa vt dictum est, propter quam hæc ipsi aureola concedatur, vt paulò antè, tum hîc, tum superiùs, ostensum est. Hæc ergo IOSEPH est insignitus à IESV Filio suo.

ELOGIUM LXIII.

IOSEPH

Aureola Doctorum conspicuus.

Quòd aureolâ Virginum Virginem IOSEPHVM insigniverim, Auctore maximè Isidoro, Isolano in 4. p. cap. 4, factum est. At idem modò aureolam Doctorum porrigit imponendam Doctori magno IOSEPHO; quod vtique ego, qui vitam hæctenus discendo docendòque exegi sine morâ, & vt in proverbio dicitur, ambabus manibus exequi debeo.

Sed ante omnia inspiciam aureolam hanc, vt quid mereri nobiscum possint alij intelligant. Est eà imprimis magnificus ille Aaronis & filiorum
eius